

ननुमुपशृणुविहभरणम्यतिरिक्तं कर्मनापेक्षितमित्यत आह औदका इति उदके भवाः मीनादयः सृष्टयः स्थावरास्तेषामपि आलैव देह एव भवन्त्येताः ॥ २७ ॥ लोकदृष्ट्यापि कर्मैव कर्तव्यमित्याह उभेक्षस्वेति ॥ २८ ॥ इति शांतिप ० रा ० तै ० भारभा ० दशमोऽध्यायः ॥ १० ॥ ॥ १३ ॥ एवं संन्यासः श्रेयानि धर्मस्य पक्षो गार्हस्थ्यं श्रेय इति भीमस्य पक्षस्तत्र आपस्य श्रेष्ठं मत्वा नधिकारिकृतं संन्यासापेक्षया गार्हस्थ्यमेव श्रेय इत्याख्यायिका मुखेन समर्थयन् अर्जुन उवाच अत्रैवेत्यादिना ॥ ११ ॥ प्रवव्रजुः पुनर्गृहं प्रति गन्तव्यमिति प्रकर्षेण गता इत्यर्थः ॥ २ ॥ ३ ॥ विघसां शिभिः महायज्ञावशिष्टमोजिभिः ॥ ४ ॥

औदकाः सृष्टयश्चैव जंतवः सिद्धिमाप्नुयुः ॥ तेषामात्मैव भर्तव्यो नान्यः कश्चन विद्यते ॥ २७ ॥ अवेक्षस्व यथा स्वैः स्वैः कर्मभिर्व्यापृतं जगत् ॥ तस्मात्कर्मैव कर्तव्यं नास्ति सिद्धिर कर्मणः ॥ २८ ॥ इति श्रीमहाभारतेशांतिपर्वणि राजधर्मनृशासनपर्वणि दशमोऽध्यायः ॥ १० ॥ ॥ १३ ॥ अर्जुन उवाच अत्रैवोदाहरं तीमनि तिहासं पुरातनं ॥ तापसैः सह संवा दं शक्रस्य भरतर्षभ ॥ १ ॥ केचिद्ब्रूहान्यरित्यज्यवनमभ्यागमन् द्विजाः ॥ अजातशत्रुमश्रुवोमंदाः कुले जाताः प्रवव्रजुः ॥ २ ॥ धर्मोयमिति मन्वानाः सृष्ट्वा ब्रह्मचारिणः ॥ त्यक्त्वा भ्रातृपितृंश्चैव तानि द्रोन्व रूपायत ॥ ३ ॥ तानाबभाषे भगवान् यक्षीभूत्वा हिरण्मयः ॥ सुदुष्करं मनुष्यैश्च यत्कृतं विघसां शिभिः ॥ ४ ॥ पुण्यं भवति कर्मदं प्रशस्तं चैव जीवितं ॥ सिद्धार्थास्ते गतिं मुख्यां प्राप्ता धर्मपरायणाः ॥ ५ ॥ ऋषय ऊचुः अहो वतायं शकुनिर्विघसां शान्प्रसति ॥ अस्मान्नूनमयं शास्ति वयं च विघसां शिनः ॥ ६ ॥ शकुनिरुवाच नाहं युष्मान् प्रशंसामि पंकदिग्धान् रजस्वलान् ॥ उच्छिष्टभोजिनो मंदानन्त्येवैव विघसां शिनः ॥ ७ ॥ ऋषय ऊचुः इदं श्रेयः परमिति वयमेवाभ्युपास्महे ॥ शकुने ब्रूहि यच्छ्रेयो भूतेति श्रद्धयामहे ॥ ८ ॥ शकुनिरुवाच यदि मां नाभि शं कध्वं विभज्यात्मानमात्मना ॥ ततो हं वः प्रवक्ष्यामि याथातथ्यं हितं वचः ॥ ९ ॥ ऋषय ऊचुः शृणु मस्ते वचस्ततः पंथानो विदितास्तव ॥ नि योगै चैव धर्मात्मन्यस्या तु मिच्छामशाधिनः ॥ १० ॥ शकुनिरुवाच चतुष्पदांगैः प्रवरालोहानां कांचनं वरं ॥ शब्दानां प्रवरो मंत्रो ब्राह्मणो द्विपदां वरः ॥ ११ ॥ मंत्रो यं जातकर्मो दि ब्राह्मणस्य विधीयते ॥ जीवतोऽपि यथा कालं दमशाननिधनादिभिः ॥ १२ ॥

॥ १ ॥ शास्तिज्ञापयति विगतो घसो न्यस्य तदन्त्रं विघसं शीर्णं तृणपर्णफलं किं तददं नशीलास्तु वयमेवातो विघसां शिनः श्रेयांसः स्म इति मे निरे इत्यर्थः ॥ ६ ॥ पंकदिग्धान् रजस्वलानित्यांगंतुकस्वाभाविकदोषयुक्तत्वमुक्तं क्रमेण उच्छिष्टभोजिन इति प्रायेण शीर्णतृणपर्णफलानि मृगकीटपक्ष्यच्छिष्टानि भवंति तद्भोजिनो मंदान् ब्रूहान् ॥ ७ ॥ तैतव वच इति शेषः ॥ ८ ॥ श्रद्धयानो न्यो वक्तात्मा शं किता न्यो मंता ते तीत्यात्मन्येवायं वि भागो विषमभागद्वयं यदि धूर्तान् न विष्यतेत्यर्थः ॥ ९ ॥ पंथानः श्रेयो मार्गाः ॥ १० ॥ ११ ॥ मंत्रो मंत्रोक्तसंस्कारः दमशानेति पदयति निधनव्यावृत्त्यर्थं ॥ १२ ॥